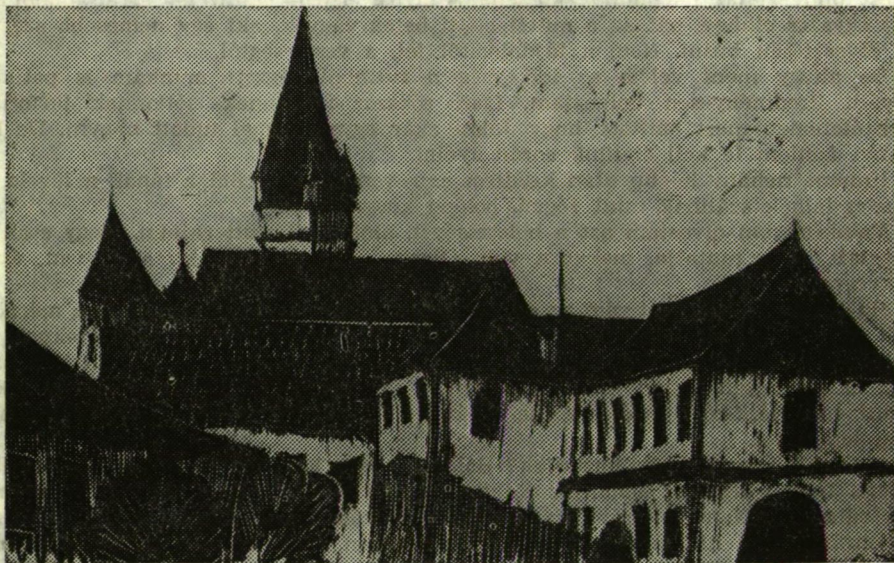

Nem bánám, ha a barátjául fogadna, akivel, ha fölvetődöm Pestre, bujkálások nélkül, nyíltan beülhetnék bármely színházba. Olyan nagy igény ez, bűn? Azt se bánom, ha a százegyedik leszek neki. Férjhez akarok menni! A fiú partiképes, ahogy jobb polgári körökben mondanák. Tiszta reményeim lehetnek vele. Nálam hitványabb lányok férjhez mennek, élik szép vagy messziről szép életüket. Révben vannak, férjük van, nevük, nyíltan járhatnak-kelhetnek. Lehet, hogy nem azt nyerték el, amit reméltek, de hát mit akarhat egy lány?

Látta elszontyolodásomat, hogy alig kapok levegőt szavai zuhatagában. Ha kétszáz vasszőget vernek mellem kosarába, az nem állítja el annyira a kalapálást bennem, mint Julcsi kizúduló mondatai. Nem is lárifárizott, de vigasztalt.

— Te megmaradsz nekem. Akármilyen történik velem, nem vagyok nélküled egy percig sem. De lásd be, hogy mással kell élnem. Te leszel a hátszágom, az örökös, minden bajaimban, örömeimben.

Egész nekapirosondott elképzelt jövőjének. Napokig a remények kéklő ködeiben élt. Várta a levelet Pestről, várta a biztató meghívást. Nem jött. A következő héten már összeszorított szájjal uralkodott magán. Kitört belőle a keserűség.

HADNAGY CSABA GRAFIKÁJA